

nr. 10

JEUGDHULP IN DE PRAKTIJK

Stichting SCN
#welkomthuis

#GroningenGroeitOp, een serie compacte boekjes, waarin we telkens een vorm van jeugdhulp uitlichten, die recent, een beproefde en bestendige verbetering is gebleken. Voorbeelden van jeugdhulp uit de provincie Groningen, in de hoop dat kennis delen tot navolging leidt.

Goede voorbeelden van jeugdhulp verdienen aandacht. Heb je ook een goed onderwerp, neem dan contact op met de redactie:
info@groningengroeitop.nl

TECHNISCH EN CREATIEF JEUGDCENTRUM SCN

#welkomthuis

- Gemeenschap-gedreven (een thuis voor eenlingen)
- Diverse creatieve en technische werkplaatsen (en keuken)
- Doorgroeimogelijkheden voor deelnemers
- Regie op veilige sfeer
- Gratis
- Maak- en hangplek (niks hoeft, alles kan)
- Sinds 2008
- 23 vrijwilligers, ruim 40 jongeren per week en 250 jongeren per jaar

‘Samen is alles leuker’, meldt de website van Stichting Sociaal Centrum Noord (SCN). ‘Het Gaafste Technisch en Creatief Jeugdcentrum van Nederland!’ Te lezen als een oproep aan juist die jongeren die zich verloren voelen in de wereld, zich thuis achter de laptop vertwijfeld afvragen waar ze bij horen. “Bij ons is iedereen welkom, wij vinden niks vreemd”, zegt Leon, bestuurslid en samen met Tijs en Caitlin de drijvende kracht achter SCN. “Dat je een rare broek aan hebt, horen we hier niet”, vult Tijs aan. “En als we dat wel horen, laten we meteen merken dat dit soort opmerkingen niet bij de cultuur van SCN passen.” Iemand afzeiken is not done, willen ze maar zeggen. Caitlin: “We staan voor een open, veilige sfeer, met respect voor ieders eigenheid. Als je je geaccepteerd voelt, groeit je zelfvertrouwen en kun je jezelf ontdekken, wat je graag wilt doen, waar je goed in bent.” Het beste bewijs dat het werkt, laat zich zien in de eigen geschiedenis van de drie bestuursleden. Leon Gijzen (29 jaar), stapte op zijn 16e jaar voor het eerst binnen bij SCN: “Ik woonde in een gereformeerd dorp, waar ik weinig aansluiting had. Mijn scooter was stuk en iemand riep dat ze dat bij de SCN wel konden fixen. Dat bleek niet zo te zijn, maar ik voelde mij er wel meteen thuis. Nooit meer weggegaan, integendeel. Met zijn allen die scooter aan de praat gekregen en even later een complete brommerwerkplaats ingericht.” Leon werkt inmiddels als jongerenwerker bij Barkema & De Haan en studeert nu orthopedagogiek. Caitlin Mazer (25 jaar) is even uitgesproken in haar verhaal: “Ik worstelde als zoveel pubers

met mezelf, onzeker, depressief, bang voor alles en iedereen. Op het moment dat ik SCN binnenstapte voelde ik mij thuis. Hier liepen de mensen rond die ik zocht, andere jongeren waarin ik mij herkende. Hier kon ik mijzelf zijn”. Caitlin heeft nu een baan als praktijkhuis medewerker bij Ixta Noa, waar ervaringsdeskundigen anderen helpen in herstel bij psychische kwetsbaarheid op weg naar een plek in de samenleving. Tijs de Jonge (25 jaar) werkt als software engineer in de ICT en beheert de computerafdeling in het SCN-gebouw. “Ik zat op het MBO, maar had daar eigenlijk geen vrienden die aansloten bij wat ik wou. SCN kwam ik binnen door met mensen te tafeltennissen en hieruit ontdekte ik al snel nieuwe connecties die brachten wat ik zocht. Zo heb ik mijn plek hier gevonden.” Drie bestuursleden, die hun plek in de samenleving hebben gevonden, mede door SCN als hun thuis. Drie bestuursleden die nog even gepassioneerd zijn en er met SCN een baan bij hebben, grotendeels vrijwillig, soms betaald, overtuigd als ze zijn van de noodzaak van SCN als thuishonk.

Collectief

Stichting SCN biedt geen individuele hulpverlening, maar is als gemeenschapsgedreven organisatie van onschatbare waarde, kunnen we het collectieve jeugdhulp noemen? Aandacht voor en met jongeren die jeugdhulpverlening voorkomt? Leon daarover: "Bij SCN komen veel jongeren met een vlekje; ADHD, depressies, autisme, al of niet met een diagnose. Jongeren

"Samen zijn we verantwoordelijk voor de sfeer, er kan en mag hier veel!"

die afwijken van de norm, zich meestal ongemakkelijk voelen in een groep. Hier zijn ze welkom en accepteren

we hun gedrag. Hier vinden ze erkenning en herkenning. Daardoor komen ze uit hun schulp en ontdekken ze wat ze kunnen." SCN blijkt een beschermende schil, een beschutte plek, waar jongeren door het collectief worden gedragen. Het collectief dat ze zelf, met elkaar vormen. Tijs: "Soms

duurt dat een tijd. Als iemand nieuw is, zorgen we voor extra aandacht, dat iemand zich echt welkom weet.

We zoeken de klik, waar gaat iemand op aan. Niet iedereen is een prater. Zo heb ik de nodige potjes tafeltennis gespeeld met een zwaar autistische jongen. Dat bleek bij hem de beste ingang."

Leon

Hoe werkt SCN?

SCN kent een aantal werkplaatsen, motortechneek, computerij, muziek en creatieve maakplaats. Bij de techniek kan je aan je scooter sleutelen, maar ook leren lassen. In het computerlokaal kun je leren programmeren, websites en apps bouwen, maar ook een computer uit elkaar halen en opnieuw weer in elkaar zetten. De studio staat vol met een piano, drums, gitaren en bijhorende apparatuur. Je kan er oefenen en samen spelen, of je wordt er DJ. Creatief omvat eigenlijk alle kunsten en vaardigheden naast de muziek. Van T-shirts bedrukken tot, ja wat niet. SCN heeft de spullen, de ruimte en de mensen. Vrijwilligers zijn vakmensen die je verder kunnen helpen je talent te ontdekken en ontwikkelen. Elke werkplaats heeft ook een afdelingshoofd, die zorg draagt voor de activiteiten en verantwoordelijk is voor het beheer. Veel vrijwilligers zijn ooit zelf gestart op de SCN.

Even belangrijk of misschien nog wel belangrijker is de grote chillruimte en keuken, want alles kan, maar niks hoeft. Het sociale aspect, elkaar zien, vriendschappen ontwikkelen is de basis van SCN; welkom thuis.

Wie meer wil leren schrijft zijn wens op het Workshopbord. Als er genoeg animo is regelt SCN de workshop, geleid door een vrijwilliger van SCN. Is die er niet dan haalt SCN iemand van buiten. Geen zin om iets te leren, liever een paintballfeest, dan schrijf je dat op het workshopbord.

Caitlin: "Samen zijn we verantwoordelijk voor de sfeer, er kan en mag hier veel. We zijn open en eerlijk tegen elkaar, en dus vrij direct. Je hoort hier weinig omfloerste taal. Persoonlijke dingen komen hier vrij snel op tafel, met de emoties die daar bij horen.

SCN in vogelvlucht

Petra Boonstra (39 jaar) is bij SCN betrokken, lang voordat SCN er was. "Ik kwam voor het eerst bij de Jonge Onderzoekers op mijn 8e jaar en groeide daar in loop van de tijd mee met de bezoekers op de computerafdeling. De Jonge Onderzoekers zaten toen nog in een oud gebouw in het Stadspark. Lekker buiten en vrij". Met de verhuizing naar de Dirk Huizingastraat veranderde er iets. Petra: "Een prachtig gebouw natuurlijk, groter, maar toch ook wel netter. Het leek alsof alles opeens netter moest, georganiseerder. Begrijp me goed, ik denk dat het een heerlijke plek was en is voor veel kinderen. Kinderen die gedijen bij wat meer structuur, duidelijke programma's. Maar dat was nou net wat niet bij ons paste. Ons is het clubje vrienden dat zich al in het Stadspark had gevormd, computertypes, maar eigenlijk meer dan dat. Een groepje van zo'n 15 vrijwilligers en jongeren, voornamelijk mannen, met mij dan als een soort van 'one of the guys'.

We splitsten ons af en vonden eerst, heel kort plek op Herma, een boot ergens in het water, achter bij waar nu de Ikea zit. Een boot met computers en wat electronica, technische dingen zeg maar. Dat duurde niet lang, nog geen jaar. Toen werd de boot verkocht en verdween met de verkoop ook onze huisvesting."

Geld en huisvesting, dat zijn de terugkerende dilemma's, volgens Petra. "Materialen waren niet het grootste probleem, de jongeren hadden met elkaar een groot netwerk, dus overal vind je via via wel een partij afgeschreven computers of bureaustoelen. Maar huur, gas en licht, dat zijn rekeningen waar je niet onderuit komt."

Petra

Dat betekent ook dat we alert zijn op onveilig gedrag. Fout gedrag, bij herhaling, betekent meteen om de tafel. Dan maken we nog een keer duidelijk waar we voor staan en waarom." Leon: "Grof ingedeeld naar doelgroep heb je jongeren die hun frustraties uiten door een bushokje te vernielen en jongeren die zich eenzaam in hun zolderkamertje opsluiten als ze niet lekker in hun vel zitten, de muurbloempjes. Die laatste verzamelen zich hier bij de SCN." Iedereen is welkom, maar dat wil niet zeggen dat het ook altijd lukt om mensen binnen te houden. Leon: "Soms lukt het niet met iemand, dan moeten we afscheid nemen, dan is SCN niet de plek waar je je prettig voelt."

Caitlin

Samen superhelden

Het belangrijkste doel van SCN is kinderen en jongeren een plek te bieden waar ze zich volledig kunnen ontwikkelen op technisch, creatief, persoonlijk en sociaal vlak. Om dit doel te bereiken bieden we een avontuurlijke omgeving waar iedereen naar hartelust bezig kan met technische en creatieve activiteiten. We bieden een plek waar iedereen een superheld kan zijn.

Crisis

SCN kent een lange geschiedenis. Een groep vrijwilligers en jongeren splitste zich in 2008 af van de Jonge Onderzoekers. Er was een behoefte om vrijer te opereren, minder voorgeprogrammeerd; waarmee de zwerftocht begon. Langs vaak (en ook nu nog) tijdelijke plekken, leegstand in afwachting van een definitieve bestemming. Van een boot naar een verlaten pizzeria aan de Hereweg (inmiddels gesloopt), naar de Travertijnstraat 6, een oud schoolgebouw achter de fietsenopslag van de

**"Geld was altijd een
probleem."**

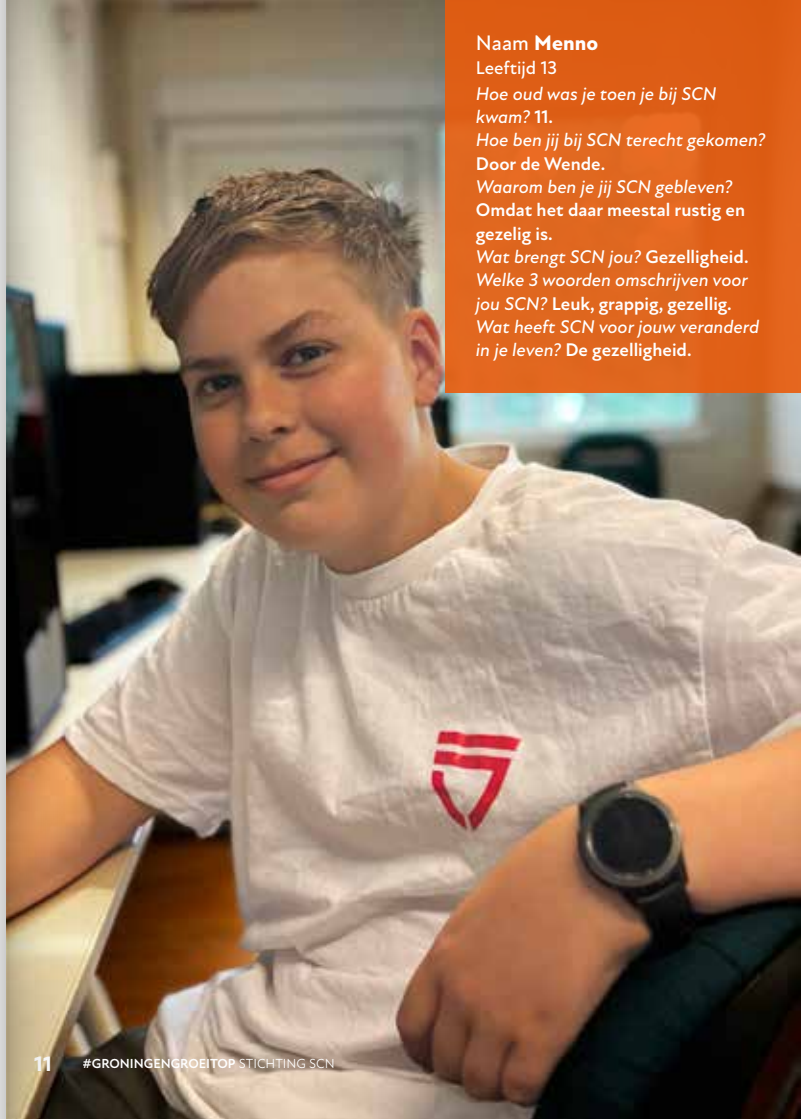
gemeente Groningen.
Een straat vol broed-
plaatsen, even verderop

Trav 12 bijvoorbeeld, voorheen de Backbone, ook een verouderd en afgeschreven schoolgebouw, waar veel jongeren tijdelijk kunnen werken en wonen. Een logische plek, omdat de huur, onder voorwaarde van die tijdelijkheid, laag kan blijven. Geld was altijd een probleem. Dit soort initiatieven staat of valt met de tomeloze inzet (en overtuiging) van enkele, dragende vrijwilligers.

Tijs

En dan is het 2019. Leerlingen van het Alfacollege volgden bij SCN computerlessen, waarmee een groot deel van de huur van het gebouw werd betaald. Voor de rest was SCN afhankelijk van donaties en

Naam **Menno**

Leeftijd 13

Hoe oud was je toen je bij SCN kwam? 11.

Hoe ben jij bij SCN terecht gekomen?

Door de Wende.

Waarom ben je jij SCN gebleven?

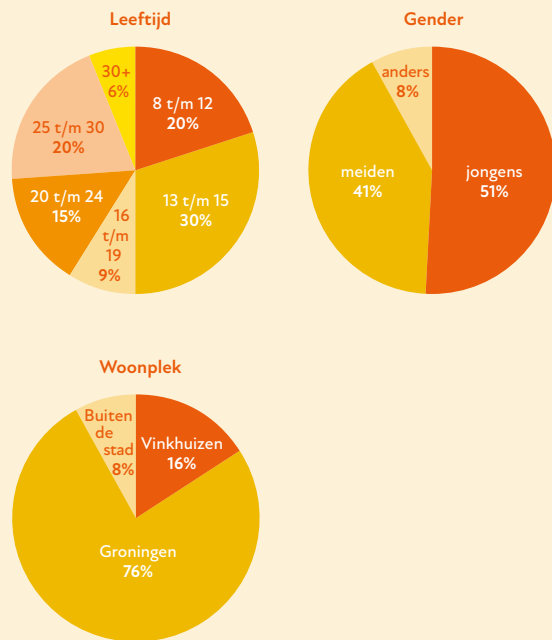
Omdat het daar meestal rustig en gezellig is.

Wat brengt SCN jou? Gezelligheid.

Welke 3 woorden omschrijven voor jou SCN? Leuk, grappig, gezellig.

Wat heeft SCN voor jouw veranderd in je leven? De gezelligheid.

In cijfers

kleine bijdragen van de deelnemers. Toen het Alfa-college haar ICT-onderwijs over een andere boeg gooide, stopte die vaste kasstroom en belandde SCN acuut in de problemen. Leon: “Het

bestuur riep ons allemaal bij elkaar met eigenlijk maar één vraag: wie wil het stokje overnemen, zij zagen er geen gat meer in, de strijd moe? Crisis, daar zaten we, met een groot gebouw zonder vaste inkomsten.”

Netwerken

Leon, Caitlin en Tijs zaten als jonkies in de kerngroep, al een tijdje leuk meepraten en meedoen, maar tsja, dat is toch wat anders dan besturen. Caitlin: “Stiekem hadden we er natuurlijk al lang van gedroomd en, minder stiekem met elkaar over gefantaseerd. Hoe mooi zou het zijn als wij de SCN konden leiden; al was dat dromen toen nog in comfortabele positie.” Leon: “Zo’n crisis zagen wij natuurlijk niet aankomen, dat waren bestuurszaken, buiten ons beeld. Nu stonden we voor het blok, zonder enkele ervaring. Niet de soepele droom die we hadden, meer een rauwe werkelijkheid.” Tijs: “Zonder geld, zonder ervaring; niemand had ooit in een bestuur gezeten. Hoe doe je dat, statuten opstellen?”

Caitlin: “Maar nee zeggen was geen optie. Onze plek, onze werkwijze moest blijven.” Leon: “We zaten toch niet voor niets te dromen, we konden SCN niet zomaar laten verdampen.” Dus pakten ze samen de handschoen op. Wat je niet weet kun je vragen. Om te

SCN
bestuur

beginnen bij Teye Barkema, de baas van Leon, manager in het jongerenwerk. Leon: "Vertel je verhaal aan iedereen, die het wil horen, was zijn advies. Laat je enthousiasme zien." Zo gezegd, zo gedaan. Alles kan je leren, zodra je de eerste stap hebt gezet. Tijs: "En zo kwam er een nieuwe stichting, met nieuwe statuten en even later een vervangende penningmeester zonder ervaring, dat was ik." Leon: "In een veel kleiner deel

"Alles kan je leren, zodra je de eerste stap hebt gezet."

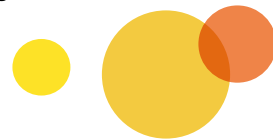
van het gebouw, zodat we de huur fors omlaag konden schroeven, met het voordeel dat alle

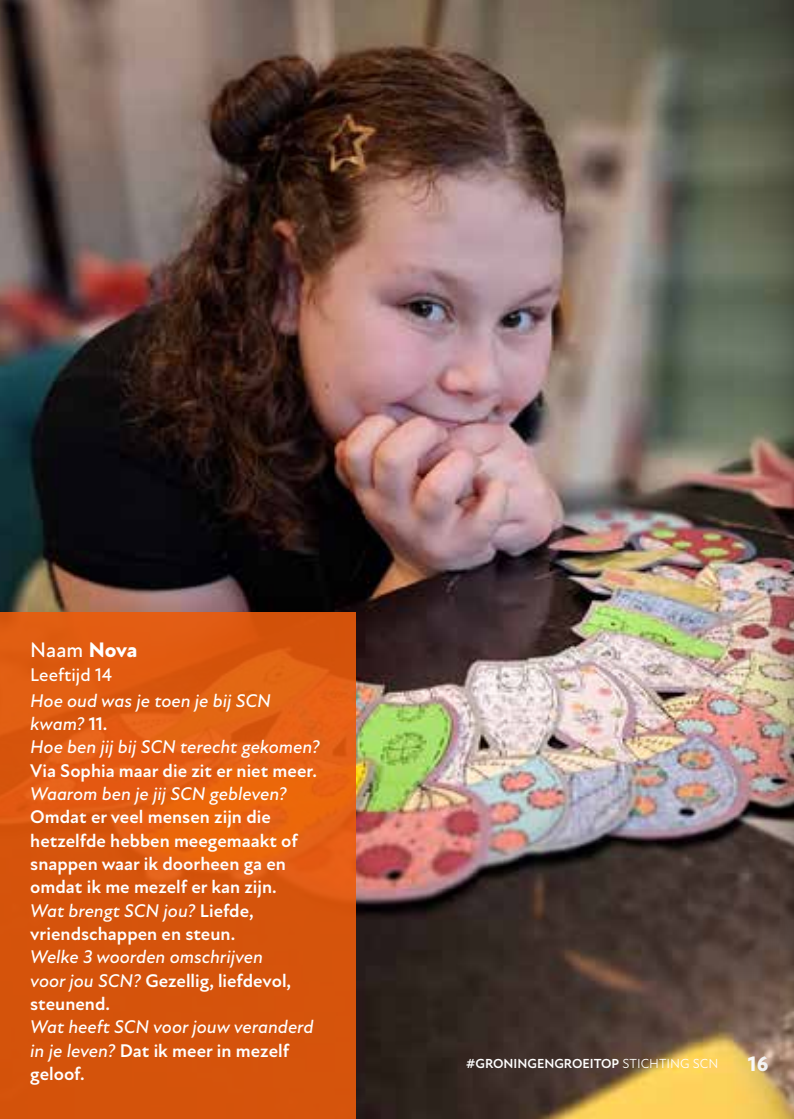
werkplaatsen een stuk overzichtelijker werden, gemakkelijker op te ruimen en te onderhouden. Met dank ook aan Carex, die het beheer van het hele gebouw overnam en ons als stille partner geweldig heeft geholpen." Tijs: "Prachtig, even zo goed, nog geen plan, geen geld, maar wel verf, heel veel verf." Caitlin: "En jongeren en vrijwilligers die wilden verven." Tijs: "Toen kwam corona." Leon: "En hadden we na een jaar wel een bestuur, maar geen jongeren." Leon: "We zijn overal langs geweest, bij iedereen in de stad die iets met jongeren doet, Link050, de Maakplek, het Maaklab, het jongerenwerk van Wij en, waar we begonnen, bij jongerenwerk Barkema en de Haan. We hebben de blaren op onze tong gekletst, onze visie uit de doeken gedaan en ervaringen uitgewisseld." Teye hielp het nieuwe SCN als organisatie vorm te geven, stimuleerde het bestuur op papier te zetten wat ze deden, voor wie en waarom; projecten te formuleren waarmee ze fondsen konden

Geld en tijd

Was het altijd al schrapen om de benodigde financiën bij elkaar te krijgen, waarbij de oprichters in de beginjaren bij tijd en wijle dan maar zelf wat bijlegden; daar probeert het nieuwe bestuur een professionaliseringsslag te maken. Caitlin: "We proberen op basis van onderwerpen die jongeren aandragen, projecten te formuleren en daar gericht financiën voor te regelen. Fondsen aanschrijven, dat was allemaal nieuw voor ons. Je leert dat fondsen eerder geld geven aan een nieuw project, terwijl SCN natuurlijk al jaren bestond. In het wilde weg aanvragen indienen had dus weinig zin. Zo vlot en fanatiek als we de aanvragen schreven, zo snel kwamen de afwijzingen ook terug. We leerden beter te beschrijven wat we precies wilden bereiken en hoe we dat dachten te doen. De aanvraag te richten op het doel, en daarmee doelgerichter aanvragen. Met *Kopzorgen* haalden we ons eerste succes. *Open Studio* en *MDT Youth at Home* zijn de twee andere financiële pijlers, waarmee SCN momenteel het hoofd boven water houdt. De projectaanvragen dwingen ons onze activiteiten te beschrijven, scherper te richten en formuleren wat we feitelijk al jaren doen bij SCN. Mooi als dat op een gegeven moment kan uitmonden in meer structurele financiering, een erkenning voor de werkwijze van SCN."

benaderen. Ondertussen bracht al het praten en lobbyen binnen het brede en diverse netwerk voor jongeren de toestroom van deelnemers weer op gang.

Naam Nova

Leeftijd 14

Hoe oud was je toen je bij SCN kwam? 11.

Hoe ben jij bij SCN terecht gekomen?

Via Sophia maar die zit er niet meer.

Waarom ben je bij SCN gebleven?

Omdat er veel mensen zijn die hetzelfde hebben meegemaakt of snappen waar ik doorheen ga en omdat ik me mezelf er kan zijn.

Wat brengt SCN jou? Liefde, vriendschappen en steun.

Welke 3 woorden omschrijven voor jou SCN? Gezellig, liefdevol, steunend.

Wat heeft SCN voor jouw veranderd in je leven? Dat ik meer in mezelf geloof.

Succes

En natuurlijk, met al die inspanning, kwam het opnieuw weer goed met SCN. Wie de moeite neemt om ter plekke te kijken, ziet meteen dat het een walhalla is voor iedereen die van een ontspannen, niet doorgestroomlijnde organisatie houdt. Een eigen werkplaats met spullen voor elke hobby, een keuken, een chillruimte een poolbiljart en de pingpong-tafel natuurlijk. Alles kan, niks hoeft, samen kan je meer. Welkom thuis. De stichting telt

"Zo blijft SCN gratis en toegankelijk voor kinderen en jongeren."

23 vrijwilligers, merendeels jongeren die zijn doorgegroeid binnen het eigen SCN, en zo'n 250 deelnemers, die regelmatig terugkomen op de vaste openingstijden en evenementen. SCN is als Open Studio aangesloten bij Vrijdag, de organisatie voor amateurkunst in Groningen. Een aantal jongeren loopt mee in het landelijke programma voor Maatschappelijke Diensttijd (MDT) en tot slot dragen eigen incidentele projecten mee aan de financiering van SCN. Caitlin: "Zo blijft SCN gratis en toegankelijk voor kinderen en jongeren." Leon: "We hebben de buitenwereld naar binnen gehaald en staan in open contact met de stad." Tijs: "We bieden geen hulpverlening, hier zijn we gewoon Tijs, Leon, Caitlin, gelijk aan alle anderen." Caitlin: "Al nemen we onze kennis en ervaring wel mee natuurlijk. Juist het feit dat het hier open is en veilig, dat je hier geen plan hoeft te

hebben, leerdoelen, maakt dat je kunt groeien.” Leon: “We hebben geen cijfers, maar wel veel succesverhalen, meer succesverhalen dan jongeren die afhaken, veel meer.” Tijs: “Ouders die dat bevestigen. Hoe vaak we niet horen, dat hun kind zo veranderd is, sinds deze bij SCN komt, socialer, blijer, opgebloeid.” Leon: “Je kan een kind naar therapie sturen, maar een flink aantal van die jongeren zullen hier, zonder behandeling,

***"We hebben meer
succesverhalen dan
jongeren die afhaken."***

veel sneller opknappen.
Klein rekenvoorbeeld.
Op een gemiddelde
avond komen toch
minimaal zo'n 5 jongeren
op SCN, die ook in een

individueel begeleidingstraject terecht hadden kunnen komen. Een traject waarin ze planmatig toewerken naar zeg, socialiserende doelen; hoe maak ik vrienden, hoe ga ik om met gangbare normen en waarden, kunnen functioneren in een groep, je plek vinden in de buitenwereld. Zo'n traject kost al snel 85 euro per uur. Reken je dus een willekeurige zaterdagmiddag om, dan kom je op 5 jongeren keer 85 euro keer 3 uur, zo'n 1275 euro die wij besparen. Nog niet meegerekend, dat al die doelen hier vaak sneller worden gehaald, bewust onbewust. De context van SCN helpt zo'n jongere meer effectief, dat is mijn overtuiging. In therapie sta je na een uur weer alleen op straat.”

Elke verhuizing leek gek genoeg nieuwe energie te geven. “Ik weet niet precies hoe, maar steeds kwam er weer een nieuw adres. Van de boot gingen we naar Pino, de voormalige pizzeria aan de verlengde Hereweg en van daar, een paar jaar later weer naar de Travertijnstraat, waar we ook nog een paar keer verkast zijn.” Pino was overleven. Een oud uitgeleefd pand, zonder verwarming, aan elkaar geknoopte electriciteit en improvisatie alom. Petra: “In de winter moesten we de toiletten uitbikken, als de boel weer eens bevroren was.” Als Petra terugkijkt, kan ze het soms ook niet begrijpen. Toch lijkt het iets dat je aan elkaar bindt, zegt ze. Samen overleven; SCN opgeven, dat was geen optie. Petra: “We zaten eerst alleen op de bovenverdieping, omdat de benedenverdieping nog verhuurd werd en de rest van het pand nog diende als opslag. Computers bleven de basis, tegelijk breidde de electronica en andere activiteiten zich uit. Het pand, wat we daar deden, trok ook weer nieuwe mensen aan. Er vielen mensen af, maar per saldo groeide de groep. Vooral via mond-tot-mondreclame. Zo'n pand is wel een avontuur, dus ja, het zijn niet de standaard jongeren, die aanhaken. Zaten we op de boot met zo'n 15 jongeren, dan schat ik dat het bij Pino zo'n 20, 30 jongeren werden, een hechte groep. De lol om alles te willen fixen.” Die pioniersgeest lijkt een rode draad, ook bij een volgende, gedwongen verhuizing lijkt SCN eerder sterker te worden dan uit het veld geslagen. Petra: “Vraag mij niet hoe het precies is gelopen, maar de sloop van Pino bleek niet het einde, maar gewoon weer een nieuw begin. We trokken naar de Travertijnstraat, eerst naar nummer 12, wat later de Backbone zou heten, waar we de eerste gebruikers waren en kort daarop naar nummer 6, een leegstaand noodgebouw van het Alfacollege.” Een zee van ruimte, waar SCN meer mogelijkheden kreeg, computers, techniek, maar ook muziek en andere creatieve mogelijkheden.

Er valt een wereld te winnen

Teye Barkema is een oude rot in het jongerenwerk, met Barkema en De Haan is hij vooral actief in de provincie Groningen. Teye volgt SCN via Leon, die als jongerenwerker bij Barkema & De Haan in dienst is en natuurlijk stond hij SCN bij, toen het knijp zat. "In elk dorp in Groningen vind je nog een club hechte jongeren, jongeren die elkaar kennen en wat willen, iets. Daar begin je dan, wat is dat iets; wat zou je willen doen? Een LAN-party, een soosavond? Hoe regelen we dat samen, wat heb je nodig?" Jongeren worden al snel met argwaan bekeken, stelt Teye, rondhangen, drinken, rotzooi uithalen. Een negatief imago, dat als een boemerang terugslaat. De maatschappij moet ons niet, wij hebben er niks te halen. Maar jongeren zijn de toekomst en jongerenwerk zou dus een brug moeten slaan naar de maatschappij. Teye: "Dan moet je hen dus leren hoe het systeem werkt. Zo'n eerste feest is mooi, maar een jeugdsoos draaien vraagt om meer verantwoordelijkheden. Een bestuur, een penningmeester, iemand die contacten legt met de gemeente; een programma, een DJ, jongeren die de flyers verspreiden, sociale media. Hoe komen we aan geld?" Jongeren zichzelf leren serieus te nemen, zou je kunnen zeggen. Leren hoe ze samen hun eigen plannen kunnen maken, die opschrijven en daarmee lobbyen. Dat je daarvoor moet overleggen, een organisatie kunt neerzetten, zodat de buitenwereld kan zien wat je aankan. Jongerenwerk faciliteert jongerenparticipatie, dat jongeren meedoen, op een positieve manier bijdragen aan eigen welzijn. Teye: "En zo sla je een brug naar de toekomst, ervaringen die ze nu in bestuur of anders opdoen, nemen ze in hun verdere leven mee."

Precies waarom Teye zo enthousiast is over SCN. Teye: "Alles waar wij voor staan bij Barkema en De Haan, stond daar al in de

steigers. Noem het een Jongeren Actie Plek waar de (oud)jongeren zelf de baas zijn en ook het bestuur vormen. Natuurlijk help je ze dan de nodige stappen te maken. Alles was er al, alle ruimte voor muziek, techniek, creativiteit in al zijn vormen. Een bijzondere populatie bovendien, veel introverte jongeren, niet 123 bij elkaar te krijgen, bij SCN zomaar wel. Daar zien ze elkaar, daar spreken ze elkaar en daar hebben ze het ook over de dingen, die er voor hen toe doen." Voor Teye staat het buiten kijf dat plekken als SCN van essentiële waarde zijn, jeugdwerk als preventie voor latere jeugdhulp. "Belandt een ernstig getraumatiseerde jongere via een crisis in de jeugdzorg, dan ben je al snel een jaar verder, 90 tot 140.000 euro in kosten." Jongeren die nergens terecht konden. Of niet op tijd wisten waar ze terecht moesten.

SCN is een plek waar deze jongeren elkaar vinden en elkaar helpen. Een plek ook waar problemen eerder worden opgemerkt. Teye: "Bestuur en vrijwilligers kennen de jongeren en zijn alert. Gaat het niet goed, dan weten ze waar zo'n jongere hulp kan vinden, mocht dat nodig zijn. Vroegsignalering in beleidstermen. Mooier nog als ze zelf met elkaar aan de slag gaan. Zoals dat gelukt is met *Kopzorgen*, een programma waarin ze elkaar verder helpen met mentale problemen. Los daarvan helpt het natuurlijk ook dat jongeren er hun talenten kunnen ontdekken en ontwikkelen. Problemen vragen niet altijd om therapie. Een plek waar je jezelf kan zijn, afleiding, gezelschap, dingen die je kan doen en je talent kan ontwikkelen, zorgen er ook voor dat je kan groeien. Help je zo'n club zich door te ontwikkelen, gerichte programma's op te zetten, professionaliseren, dan valt er een wereld te winnen."

SCN in vogelvlucht

Petra: “Nieuwe mensen wilden andere dingen uitproberen, mooi natuurlijk. En in de kern toch steeds een bepaald slag mensen. Zoals ik mij er nog steeds thuis voel. Ik had een minder fijne jeugd en werd veel gepest op school. SCN werd mijn thuis, een veilige plek. Precies wat ik andere jongeren gun; waarom ik hier nog steeds rondloop. Er is best veel voor jongeren, hier in de stad, maar niet alles is voor iedereen, als je begrijpt wat ik bedoel. SCN is voor die jongeren, de jongeren die ergens anders altijd overblijven.”

Corona is een breukvlak voor SCN. Lange tijd gedwongen sluiting, tot twee keer toe & als SCN wel open mocht, dan golden er strikte voorwaarden, afstand houden, mondkapjes, verplicht vooraf inschrijven; zie het dan nog maar es gezellig te houden. Petra: “De spontane inloop viel weg, juist een kracht van de SCN en uiteindelijk de nekslag. Jongeren kwamen niet terug, SCN bloedde langzaam dood. Geen jongeren, geen inkomsten, een groot gebouw, waar de rekeningen van doorliepen; al is Carex ons in die tijd enorm tegemoet gekomen.” Crisis, waarin de overgebleven harde kern van SCN de koppen bij elkaar stak. Petra: “Er stonden mensen op, die het stokje hebben overgenomen, Leon, Caitlin, later Tijs erbij. Niet toevallig drie jongeren, die binnen SCN zijn opgegroeid. We zijn opnieuw verhuisd, een paar meter verderop achter het grote gebouw. Alles praktischer georganiseerd. En nu, een paar jaar verder, zie ik dat er een nieuwe dynamiek is ontstaan. Meer focus op het sociale, met oog voor de verschillende behoeftes van de jongeren. Zo zit je te schilderen, een volgend moment wordt je meegesleurd in een nerf gun battle op de gang. We hebben een plek om aan motoren te sleutelen, een computerlokaal, een muzieklokaal, een creatieve ruimte, nog steeds een keuken, maar ook een poolbiljart, tafeltennistafel en een chillplek. Je kan hier van alles doen, maar het hoeft niet”, zegt Petra nadrukkelijk, “dat komt vanzelf, als je je hier thuis voelt.”

Toekomst

“Dat SCN er over 30 jaar nog is”, zegt Leon onmiddellijk, zonder aarzeling, op de vraag hoe het bestuur de toekomst ziet. “En dan graag met een stabiele financiering, want geld blijft een ding. Het helpt ons na te denken wat we willen doen, maar het vreet

Projectwerk

SCN kent een ongedwongen sfeer. Jongeren praten er open en spontaan over wat hen bezighoudt. Onder de titel *Kopzorgen* organiseert SCN maandelijks een themamiddag. Over eenzaamheid kan het gaan, autisme of schulden. SCN nodigt een ervaringsdeskundige uit die daar met de jongeren over in gesprek gaat. *Kopzorgen* wordt met Europees geld gesubsidieerd. SCN biedt ook de mogelijkheid voor een leertraject binnen de Maatschappelijke Diensttijd (MTD). Daarmee worden jongeren uitgedaagd zelf een project te verzinnen en uit te voeren. Een spelmiddag organiseren rond het thema meidenvenijn of met je rolstoel de binnenstad in kaart brengen (en er achterkomen dat het Forum een van de minst toegankelijke plekken is). SCN werkt met MDT samen met de Noorderpoort. Leerlingen bedenken wat zij belangrijk vinden en leren vervolgens in korte tijd daar actief vorm aan te geven. Leren door te doen, ervaren. Bijzonder is de samenwerking van SCN met de boksschool, waar jongeren binnen MTD hun wijk leren opknappen (ipv afbreken). De samenwerking met Vrijdag in de Open Studio sluit naadloos aan bij SCN. Open studio's zijn plekken in de wijk, waar jongeren uit de wijk 'elkaar ontmoeten, inspireren en samen vette dingen maken', zegt de website).

tijd en energie, die je liever meteen aan de zaak zelf besteed.” Caitlin: “We zien een verschuiving in de behoefte van jongeren. Er zijn meer jongeren met mentale problemen, jongeren die worstelen. Iets wat we hier ook merken. Met *Kopzorgen* zijn

"Er zijn meer jongeren met mentale problemen, jongeren die worstelen."

we een project gestart, we roepen de jongeren bij elkaar en openen het gesprek; waar zit jij mee, wat kunnen we doen?”

Leon: “We zijn een technisch en creatief centrum, jongeren komen hier om dingen te doen, maar komen hier ook voor elkaar.” Caitlin: “Die gaan poolen of spelen een spelletje met elkaar. De ingang is niet langer, primair welke hobby je leuk vindt, maar welke vrienden je zoekt, het sociale aspect staat voorop. En binnen de openheid van SCN dienen zich de thema's vanzelf aan, onderwerpen waar we gericht aandacht aan willen geven. *Kopzorgen* konden we starten met EU-subsidie, en zo zijn er meer onderwerpen, genderdiversiteit, eenzaamheid, zelfbeeld, angst, neurodiversiteit bijvoorbeeld, die we in projectvorm kunnen uitdiepen.” Verdiepen, verbreden of uitbreiden, hoe je het ook noemt, SCN groeit en wil daarin ook inhoudelijk groeien, met een zelfde gedrevenheid als zij ooit is gestart. Een motor die nog niets in kracht lijkt te hebben ingeboet. Caitlin: “Een toekomst waarin zoveel mogelijk mensen ons kennen, weten wat we doen, onze werkwijze, de werkzame factoren begrijpen. Ik hoop dat er meer SCNs zijn, door de hele stad.” Om met de woorden van Tijs te eindigen: “Heb je geen vrienden, kom maar hier, hier zijn je vrienden.”

Naam Daan

Leeftijd 26

Hoe oud was je toen je bij SCN kwam?
24.

Hoe ben jij bij SCN terecht gekomen?
Ik heb er over gehoord via een kennis.

Waarom ben je bij SCN gebleven?
Door de fijne huiselijke sfeer en de leuke mensen.

Wat brengt SCN jou? Veel sociale contacten en het gevoel dat ik iets kan betekenen voor de jongeren uit Groningen.

Welke 3 woorden omschrijven voor jou SCN? Huiselijk, gezamenlijk en creatief.

Wat heeft SCN voor jouw veranderd in je leven? Ik heb hele leuke mensen leren kennen en het gevoel dat ik een impact kan hebben.

#GroningenGroeitOp

Deze 10e aflevering van Groningen Groeit Op is anders dan anders. We laten in GGO initiatieven vanuit de jeugdzorg zien die aantoonbaar succesvol zijn en dus de moeite waard om te delen. Eén van de bestuursleden van SCN zegt “ik ben er van overtuigd dat SCN beter werkt voor jongeren dan therapie”. Overtuiging vraagt voor GGO zeker weten en zeker weten dat SCN beter werkt dan therapie doe ik nog niet. Maar, ik weet wel zeker dat de warmte, de ruimte, de betrokkenheid en de oordeelsvrijheid bij SCN met de individuele deskundigheden van alle betrokkenen heel goed kán werken en zal werken voor sommige jongeren. En zeker beter dan sommige jeugdhulptrajecten waar (blijkt uit onderzoek) te vaak niet goed wordt geluisterd en vooroordelen te vaak een rol spelen. SCN is daarom een traject wat aandacht verdient. Vanuit wat we weten over wat werkt is de kans groot dat SCN voor jongeren goed kan werken en ervaringen van jongeren laten dit ook zien. Het zou zeer de moeite waard zijn als bijvoorbeeld de vakgroep orthopedagogiek van de RUG onderzoek zou doen naar de werkwijze, cultuur (mix van vrijwilligheid en financiering) en resultaten voor en met jongeren.

Namens de redactie,
Peter Dijkshoorn

Redactie:
Peter Dijkshoorn
Summer Koster
Bé Schollema

Wil je alle nummers van #GroningenGroeitOp ontvangen,
mail dan met info@groningengroeitop.nl
Heb je zelf een goed voorbeeld van effectieve jeugdhulp,
laat het ons weten via [ditzelfde mailadres](mailto:info@groningengroeitop.nl).

Tekst: Frans Kerver
Vormgeving: Greetje Bijleveld

Gedrukt op 100% hergebruikt papier

#GroningenGroeitOp is een serie compacte boekjes over effectieve vormen van jeugdhulp, met de bedoeling dat kennis delen tot navolging leidt.

Stichting SCN is een technisch en creatief (en sociaal) jeugdcentrum, voor en door jongeren. Een plek waar je jezelf kan zijn, in woord en in daad. Een zee van mogelijkheden, alles kan, maar alles kan alleen als de sfeer open en ontspannen blijft, veilig voor iedereen. Welkom thuis staat er onder het vette logo van SCN. En precies dat lijkt het jeugdcentrum te bieden, voor ook die kinderen en jongeren, die zich zelden ergens thuis voelen.

“Er is best veel voor jongeren, hier in de stad, maar niet alles is voor iedereen, als je begrijpt wat ik bedoel. SCN is voor die jongeren, de jongeren die ergens anders altijd overblijven.”

Wil je meer weten over SCN neem dan contact op met Arjan Schuurman, Caitlin Mazer, Cedric Wiersema, Christiaan Lisman, Daan van der Berg, Daniel Kok, Elleen Groothedde, Fay Scheringa, Gijs Wolthers, Iris Oldenzeel, Jasmijn van Beek, Jens Wiersma, Kees Loos, Leon Gijzen, Marije aan het Rot, Milan Steenhuis, Nico Haaksema, Nina Klaasing, Noah Schutte, Petra Boonstra, Rick van Broekhoven, Sanne Nieuwszwaag, Teye Barkema, Tijs de Jonge, Tristan Bos of Wouter Rusman

